

227.

Z Velké.

Sama sa já, sama
na seba čuduju,
milý ňa zanechál,
a já nebanuju.

Milý ňa zanechál
pro moju chudobu;
já na to nic nedbám,
poručeno Bohu!

Milý ňa zanechál
pro mrchavých lidí,
já na to nic nedbám,
nech ích Pambů súdí!

228.

Suš. 360.

Z Čejkovic.

To naše stavení
z drobného kamení,
přišel k nám syneček,
nedál pozdravení.

Nedál pozdravení,
ani půl slovečka,
že su já pro něho
chudobná děvečka.

Chudobná děvečka,
chudobnej mateři,
přece neotevřu
ledakomu dveří.

229.

Z Velké.

